

Občanskou zpravodaj

č. 12.92 MĚSÍČNÍK OBECNÍHO ZASTUPITELSTVA VE BĚHÁČOVĚ

Přešel listopad a konec roku už je v dohlednu.

PROSINEC

vpadl do dveří bez zaklepání a mnohé z nás asi tak trochu překvapil. Ostatně jako každý rok.

Už na přelomu podzimu a zimy se ve výkladech obchodů začnou objevovat první, zatím jen velmi nesmělé příznaky předvánočního shonu v podobě osamoceně se třpytících ozdobiček a roztomilých, tu a tam až mírně kýčovitých vánočních pohlednic. Děti vyhlížejí netrpělivě z oken a čekají, až se z mraků vyhoupne bílý Martinův kůň s nákladem sněhu, z polí táhne syrový chlad a vůbec je venku nevlídná a pošmourná. Brzy se šepí a vlhká zima zalézá až do morku kostí. Choulíme se do teplých kabátů a jako každý rok touhle dobou ptáme se, do čeho se navlékneme, až začne opravdová zima.

Hned první prosincový týden zahájíme předvánoční přípravy. Svátky bez rozkvetlé barborkové větvičky - to by asi nebylo ono.

Záměrně píši "VĚTVIČKY", protože mám pocit, že někteří borci si na barborky berou pilu a domů si natahají půl sadu. S pilou si můžete ublížit a těm stromům barbarské nájezdy ctitelů třešňových květů taky moc nepřidají.

Ledva jste si pořídili nezbytný vánočně-barborkový doplněk, už aby zase hlava rodiny sháněla čerta. Mikuláše samozřejmě taky, anděl tak nutný není, ale pořádný čert je k nezaplacení, neboť i ty největší raubiře donutí ke slušnému chování (třeba ještě dřív, než mu stačí přivázat rachejtli k ocasu).

Delegace božských i pekelných sil vlastně oficiálně odstartuje velké dětské vánoční těšení, protože, ač se to mnohým nezdá, od mikulášské nadílky je to k té ježíškovské opravdu už jenom kousínek. Malinký krůček k vanilkovým rohlíčků, vánočkám, lodičkám z ořechových skořápek, k radosti pod stromečkem, k potěšení ze štěstí nejbližších...

LVo

VESELÍ A VÁŽNOST ADVENTNÍ

Počátek adventu bývá určován nedělí nejbližší 30. listopadu. Je to období dané církví, kdy se má bohabojný lid připravit na příchod Vykupitele. V kostelích se zpívají rotáry a v minulosti se v tomto období nesměly konat ani taneční zábavy ani svatby. Lid si však svou zábavu vzít nedal. Vesele se rozprávělo a klevetilo na přástkách i při draní peří a vesnicí se procházely podivné maškary.

Některé z adventních bytostí měly kořeny v dávných pohanských dobách a církev, která je nemohla vymýt, dala jim alespoň pokřesťanštělý ráz. Co se nepodařilo církvi, nebylo problémem pro moderní dobu. Z mnohých strašidelných a milých masek zůstal mikuláš, čert a někdy anděl.

Málokdo však ví, že večer před svátkem svaté Barbory spustí sv. Petr z nebe na zem žebříky a po nich sejdou barborky - dospělé dívky v bílém oblečení s květinným věnečkem, někdy i s korunkou. Přes obličej mívají rozčesané vlasy, aby je nikdo nepoznal, v jedné ruce metlu na zlobíky a v druhé ruce košík nebo uzlík s dárky pro hodné děti. Barborky chodily ve skupince. Některé zbožně zpívaly píseň o svaté Barboře, ty strašidelné šeptaly: "Modli se, modli se!" - což znělo spíš jako "muli se, muli se..."

Večer 5. prosince chodí dodnes svatý Mikuláš. Jeho průvod však býval mnohem bohatší. Kromě anděla a čerta ho doprovázel kominík, ras, vojáci, turci, lauffři, kteří ohlašovali jeho příchod, cikáni, selka, sedlák, bába s koštětem, smrt, zvířata i představitelé různých povolání. Také žid. Toho představoval vždy některý šprýmař s rancem na zádech a s přidělaným velikým nosem. Jeho úkolem bylo vždy něco tajně vzít hospodáři a potom mu to chtít prodat. Podobné žerty dělaly i ostatní osoby, takže o smích a zábavu nebyla nouze.

Poněkud přísnější byla mikolajka, mikuláška, matička. S tou nebyl žádný špás. Objevovala se v

bílých šatech a s rozčesanými vlasy. Metlou šlehala do oken, vybízela k modlení a někdy se dokonce podobala smrti - zkrátka, od té radši dál.

Na mikulášský mumraj navazoval 7. 12. Ambrož. Lákal děti na rozházení cukroví a pak je honil koštětem kolem kostela.

Nejtajemnější a nejstrašidelnější postavy adventního kalendáře byly lucky. Podobaly se barborkám nebo mikolajkám, chodily v bílém, někdy s velkým čapím zobanem a běda hospodyni, která jim nepřipadala dost pilná a pečlivá. Přadleny tloukly přes prsty, aby lépe předly, nahlížely do koutů. V některých krajích lucky tajuplně prošly bez jediného slova místnosti, jinde černily peroutkou a sazemi děti, dospělé i zdi. Zvláště temné typy lucek chodily s velikým dřevěným nožem a vyhrožovaly dětem, že jim rozpárou břich a vycpou hrachovinou...

19. prosince čekal děti klempera s velikým kladivem. Tloukl do necek a hrozil dětem, že jim okuje nohy. Hlavně těm, co nechtějí jíst.

Lidská fantazie je neomezená. Nelze vyjmenovat všechny maškary, které se kdysi a kdesi objevovaly, ačkoli jsou už dnes všechny barborky, lucky, ometačky, perchty a já nevím kdo, zapomenuty, nesmějte se jim a nepodceňujte je. Přinášely totiž totiž lidem z dobré vůle požehnání.

převzato z tisku

Církevní rok začíná 1. nedělí adventní, která je pohyblivým svátkem. Její datum závisí na tom, na který den v týdnu připadnou v určitém roce vánoce (počítáno zpětně je 1. neděle adventní čtvrtou nedělí před vánoce). Jde tedy o některý den mezi 27. listopadem a 3. prosincem.

Letos připadá Štědrý den a oba vánoční svátky na čtvrtek, pátek a sobotu, 1. adventní neděle byla proto 29. listopadu.

Sledovali jste tento den pečlivě počasí? Bylo-li mrazivo, můžeme podle lidových pranostik očekávat krutou zimu trvající 4 - 18 týdnů.

Ke stejnému datu (29.11. - Saturnin) se vztahuje rčení: Na Saturnina skučí meluzína.

MELUZÍNA

personifikuje v prostonárodní tradici kvílení větru. Jedno slovenské pořekadlo uvádí: Keď vietor hviždí, to Meluzína plače.

A. P. Zátarecký ho doplňuje poznámkou: Meluzína je pohádková bytost, panna - pták. Když ji hrdina násilím získá za ženu, tajně spálí její peří v přesvědčení, že teď už bude navždy patřit jemu. Za trest ho však Meluzína opustí, též svoje malé dítě, nad nímž chodí k domu v temných nocích naříkat.

Právě ve skučení prudkého větru lid slyšel bédování nebohé Meluzíny. Např. v povídce Karoliny Světlé "Kantůrčice" Enefa při vyhazování krupice z okna volá: "Tu máš, bohyně, tu máš na kaši pro svoje děti!" Oslovení "bohyně" svědčí o tom, jak dlouho a hluboko zůstávaly zakořeněny v podvědomí lidu pohanské představy o živlech.

Budete-li hledat námět pro povídání za dlouhých zimních večerů, nechte se inspirovat třeba právě těmito pověstmi.

připravila LVo

"KDYBYCH VŠECHNY SVÁTKY Z KALENDÁŘE VYMÝTIL, VÁNOCE BYCH TAM NECHAL."

JAN NERUDA

Jan Neruda jistě nebyl sám, kdo tak jednoduše a výstižně vyjádřil svůj vztah k nejkrásnějším svátkům v roce. Kolikrát jste hudrovali, přísahali, že už příští rok nic, že už žádné starosti se stromečkem, s dárky, s uklízením, ... Ještě večer třináctého. Pak stačí jen vůně jehličí mísící se s vůněmi z kuchyně, kde se chystá štědrovečerní večeře, slavnostní cinkání svátečních talířů, šustění papíru nebo netrpělivé rozvazování šňůrek balíčků, překvapení, radostné výkřiky. Všechna předvánoční předsevzetí odvál svěží sváteční vítr a vás napadne, že ten shon, kvap a kalup byl velice dobře zaplacen. Ne penězi, ale něčím, co se nedá koupit, něčím nehmatatelným a v jiném období roku téměř nepostižitelným.

Jedině vánoce mají tu kouzelnou moc donutit i ty největší ledovce v nejzatvrzelejších lidských srdcích, aby roztály. Už proto si jich važme.

LVo

"A což potom, bratříčkové, když je štědrý den!"

J. J. Ryba

Gramofonová jehla tiše vklouzne do černých drážek desky a vy se za-
posloucháte do prastaré Rybovy skladby, bez které si mnozí ani
nedovedou vánoce představit.

JAKUB JAN RYBA (1765 - 1815) - jeden z nejproslulejších kantorů
- hudebníků, mnohostraně vzdělaný, "dokonalý muzikus". Studoval římské
klasičky i francouzské encyklopedisty, uplatňoval pokrokové pedagogické
názory. Ač skličován nezájmem a nepochopením, zaneprázdněn mnoha
povinnostmi, tvořil neúnavně jedno hudební dílo za druhým. V letech
1780 - 1798 napsal, dle vlastního odhadu okolo 1400 skladeb. Tento
počet se ve zbývajících letech plodného ale krátkého Rybova života
značně zvýšil. Dochovala se pouze asi čtvrtina skladeb.

Česká pastorální mše "Hej, Mistře" z roku 1796 je jeho dílem nej-
známějším, není však jediným tohoto druhu z dílny rožmitálského
kantora.

Ryba, pochopitelně, nebyl sám, kdo hudebně zpracoval vánoční
pastýřské hry. Jednou z nejstarších českých pastorel je "Pastýřské ple-
sání" z 40. let 18. století. Pochází z pera Ondřeje Haury z Týna nad
Vltavou, člena augustiánského řádu a regenschori chrámu sv. Tomáše v
Brně. Dále si můžeme připomenout skladby Norberta Koutníka z Chocně
nebo kunvaldského učitele Jana Michaličku a jeho pastorely z padesátých
let minulého století.

O tom, že toto vánoční téma není cizí ani současným skladatelům,
svědčí pastorela Ilji Hurníka, která vznikla v roce 1965. I ona byla
ovlivněna tvorbou starých českých kantorů - hudebníků.

Ať se vám hezky poslouchá.

LVo

NA SRDCE JSOU PODĚBRADY, V LÁZNÍCH
BOHDANEČ VÁS OBALÍ BAHNEM, OVŠEM,
BUĎME TROCHU PATRIOTI, BLÁTÍČKO
BŘEŽSKÉ

- TO JE ALE BLÁTÍČKO !

Proč jezdit do Bohdanče ?

Poslední listopadovou neděli
mne mé zájmy zavály do Prahy. Ráno
jsem si přivstala a za tmy tmoucí
vykročila ku Přelouči. Bylo vlhké
až mokré typicky listopadové
povětrí, též silnice byla značně
mokrá. Přesto mne v první chvíli
poněkud udivilo, když mi podjela
noha. Aha, včera odváželi řepu z
hromady pod silnicí na Přelouč.
Asi utrousili trochu bláta.
Statečně jsem šlapala dál. Když mi
ale i v dalších metrech mé cesty
vesele plácalo mazlavé blátíčko
pod nohama dál, rozhodla jsem se
využít chodníku. Rozmyslela jsem
si tuto pošetilost velmi rychle. Z
bláta silnice do louže (vlastně
menšího jezírka) v místech, kde v
době největšího sucha bývá chod-
ník, se mi opravdu nechtělo. K
použití chodníku jsem se odhodlala
až po zjištění, že žádná louže
není nekonečná, ale ouha ! Stačil
jediný krok na to, abych se opět

ocitla v blátivém nadělení. Kromě
obligátní klouzavé vrstvičky se na
chodníku vyskytovaly celkem zdařilé
hroudy, kterým jsem se nejdříve
pokoušela vyhýbat, ale i to bylo
marné. Prostě byly v přesile.
Takto jsem doklopýtala na křižo-
vatku, minula autobusovou zastávku
poctěnou též řádným přívalem
bahna a vzdala se naděje, že na
nádraží dorazím čistá a bez
poskvrnky. Boty olepené vrstvou
bláta, tu a tam nějaký cákanec na
kalhotách a po ruce žádný AZUR
COLOR či OMO. Co se dá dělat !?
Tak ať jen ti tam v té Praze vidí
venkovana ! Ještě jsem se chtěla
pohlédnout po nějakém tom stéble
slámy do vlasů, ale byla tma a
taky jsem musela kvaltovat na ten
vlak.

Říká se, že i pouhá snaha se
cení. Někdo se snažil odklidit
nebezpečné bahno z křižovatky.
Opravdu ale jen pokusil. Značná
část toho nadělení se octla na
chodníku, zbytek zůstal na
vozovce.

Jak moc se museli snažit
řidiči aut na bahenní skluzavce,
opravdu netuším. Asi moc. Ale jsou
situace, kdy je pouhá snaha na dvě
věci. Na nic a na...

Lenka Vomlelová

PŘED ČTYŘMI LETY VYŠLA V PRAŽSKÉM NAKLADATELSTVÍ VYŠEHRADE PŮVABNÁ
KNÍŽKA FRANTIŠKA KOŽÍKA "SVÁTKY KRÁSNÉ HVĚZDY". DÝCHÁ Z NÍ POHODA, KLID
A VŮNĚ JEHLIČÍ, DĚTSKÁ RADOST A KOUZLO VÁNOC.

★ Venku byla jasná noc.

Nebe pobledlo tisíci hvězd. Na zemi se rýsovaly jen stezky
vyšlapané do sněhu. Na rybníce v údolí se chvěl kovový lesk. Stromy se
chlubily ojíněnou krásou.

"Ten mlčící sníh přivolává do duše klid," rozhlížel se Ondra.
V lese bylo ještě tišeji než na louce.

"Kdo z vás si vzpomněl na veверky ? A veверky nemají mít vánoce ?"
Sáhl do kapsy a podal každému hrst oříšků.

"Položte to ke kořenům stromů, ony si to najdou... A ty jsi
nejvyšší, Evo, ujmí se toho..." podal jí kus loje.

"Tohle je, myslím, vánoční strom ptáků," ukázal Ondra, "tady se
slétají ke spánku." Děti rozházeli kolem zrní a rozdrobenou housku.

"A teď rozveselíme trochu naše staré smrky," rozhodl Ondra. Pověsil
několik prskavek na větve, škrtl zápalkou a přiložil plamének ke konci
prskavky, pak k druhé a třetí. Lesní kout se rozzářil kmitáním
drobných jiskérek.

"Nesem vám noviny, poslouvejte,,," zabroukal Honzík.

★ Jakub se ohlédl: "Ta naše chalupa je ale hezká," poliboval si.
Zdalo se, že tam za okny také míhá nějaké světélko....

...Jakub ukázal k chalupě. Všichni se tam podívali. Okno zářilo
nezvyklým světlem. Zároveň se odtamtud ozval zvonek.

Děti se rozběhly k domovu... ★

...Na sklizeném stole stál v kovovém stojanu vánoční stromeček. Ale
jako by to nebyl ten, na který trochu netrpělivě navazoval dopoledne
ozdoby, tvářil se tak slavnostně, jako by děti nikdy před tím neviděl.
Všecky svíčky stály na něm pevně a rovně. Všechny plaménky hořely a je-
jich odraz na stříbře ozdob záři násobil. Prskavky také sršely jiskry
mnohem vznešeněji než venku na suché větvi a bylo to, jako by
rozhazovaly drahokamy. Odlesky stříbrných ozdob se třásly na stěnách.
Místnost voněla purpurou a pod větvemi stromku byly na stole rozloženy
dárky. Bylo v nich tajemství...

○ Obligátní štrůdl nebo drobné cukroví se jistě objeví na slavnostním
stole. Pro někoho je ale lákavější vánoční dort nebo štědrovečerní
koláč. Aby hospodyňky nemusely pátrat v kuchařských knihách, nabízíme
jim následující recept.

Těsto: 600g polohrubé mouky, 30g droždí, 3dl mléka, 100g cukru, 3
žloutky, 120 + 20g másla, citronová kůra, sůl

Nádivky:

1. 200g švestkových povidel, citronová kůra
2. 200g mletých ořechů, 30g strouhanky, 70g práškového cukru,
1/2 balíčku vanilkového cukru, citronová kůra
3. 200g mletého máku, 120g práškového cukru, 10g másla, 1 1/2 dl mléka,
1/2 balíčku vanilkového cukru, citronová kůra
4. 300g tvarohu, 80g práškového cukru, 2 žloutky, 60g másla, 1/2 ba-
líčku vanilkového cukru, 30g hrozinek, sníh ze 2 bílků, citronová
kůra

Připravíme polotuhé kynuté těsto a nádivky obvyklým způsobem. Těsto
rozdělíme na 5 částí. Z těsta vyválíme placky asi 1,5 cm silné. Na
1. placku naklademe 1. nádivku, na ni těsto a opět další nádivku. Takto
postupujeme až do vyčerpání komponentů. Pouze z poslední části těsta
vytvoříme na povrchu koláče ozdobnou mřížku. Koláč necháme vykynout,
potřeme máslem a upečeme.

Nechte si chutnat !

KOLEM SVĚTA

Loni jsme se touto dobou vydali na velké vánoční putování až do vzdáleného Japonska. Tentokrát procestujeme Evropu a navštívíme také Mexiko a Brazílii.

Holandské děti nacházejí dárky u krbu, kde je zanechává bělovousý Santa Claus, který se spouští do domů komínem. Ten vhadzuje vousatého děda Kultonana můžete potkat ve Švédsku. Ten vhadzuje dárky okny.

V Norsku roznáší balíčky s dárky vánoční koza. Na její sváteční pouti ji doprovázejí trpaslíci.

Ve Francii je znám Pére Noel podobný našemu sv. Mikuláši. Alsaskem pak prochází Kristkindel - holčička se svíčkami na hlavě. Z kraje Provence pochází následující zvyk: nejmladší a nejstarší člen rodiny odejdou do lesa pro poleno, s tím pak obejdou kuchyni a polijí ho vínem. Toto poleno pak smí zapálit jen ten, kdo se celý den postil. Po sváteční večeři si pak rodina může vybrat pochoutky z 13 nabízených sladkých jídel. Bretaňci nazývají vánoce "černým měsícem", vánoce pak "svátky krásné hvězdy". V tuto dobu zde má vše pohádkový ráz. Staré velké kameny zasazené do země před stovkami a tisíci lety se vydávají na pochod k moři, aby uhasily žízeň. Tím se odhalí poklady ukryté pod zemí. Zvony potopených měst odpovídají svým druhům odbíjejícím ve zvonících, zvířata promlouvají lidskou řečí. Jakmile zvony odzvoní štědrovečerní půlnoc, získá voda právě nabraná ve studních čarovnou moc a stává se lékem na všechny nemohy. Děti si pochutnávají na koláči ve tvaru hvězdy a své dárky najdou ráno ve dřeváčcích.

Děti v Brazílii nachystají své střevíčky, do kterých budou uloženy dárky, před práh. K vánocům tu patří i kopel v moři.

V Mexiku ožívá před vánoci tradice "pasadenas" - pohostinství. Do domu přichází Panna Marie se sv. Josefem Nazaretským, kteří hledají přístřeší. Dva hosté hrají a zpívají role poutníků, za nimi přicházejí příbuzní a známí navštívené rodiny se svíčkami v ruce. Během přátelských posezení je podáván horký punč a křupavé vánoční cukroví buñuelos. Oblíbenou zábavou Mexičanů je rozbíjení piñaty - nádoby ve tvaru hvězdice. Ta je naplněna drobnými dárky, cukrovinkami, papírovými vločkami a ovocem. Piñata se zavěsí na provaz a rozhoupe se. Je výsadou dětí hru zahájit. Děti nádobu rozbíjejí holemi a snaží se získat co nejvíce dárečků. Teprve pak, zbyde-li něco, dostane se i na dospělé.

připravila LVO

NĚKOLIK DROBNÝCH VÁNOČNÍCH PONAUCENÍ

Vánoce jsou svátky klidu, míru a pohody. Snažme se, aby o těch letošních tato věta nevyzněla jako prázdná fráze.

Hodnotu dárků neurčuje výše peněžní částky, za kterou byly pořízeny, ale míra radosti těch, které jimi obdarujeme.

Nervozita, hádky a bouchání dveřmi nejsou ty nejlepší dárky pod stromeček.

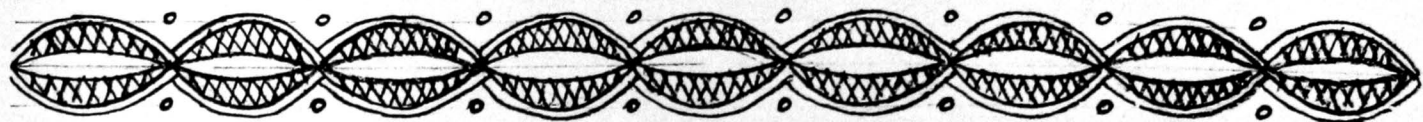
Za spálené cukroví a kost v krku vánoční svátky nemohou.

Jsou-li pro vás vánoce promarněným časem, nekažte pohodu těm, kteří z nich mají radost.

I o vánocích platí: všeho s mírou! Tedy i návštěv. Ponechme proto svým příbuzným i přátelům dost času na to, aby mohli prožít tyto svátky s těmi nejbližšími a nejmilejšími.

Chystáte se oslavit konec roku starého a příchod nového ve společnosti svých známých a přátel? Připravujete silvestrovský program a chcete být vzornými hostiteli? V tom případě by nikdo z vás neměl zapomenout na některé zdánlivě maličkosti, které mohou přispět k dobré pohodě i výborné náladě hostů. A, marná sláva, k těmto maličkostem patří i vhodné sklenky a náležitá teplota podávaných nápojů.

NÁPOJ	VELIKOST SKLENKY	TEPLOTA °C	PŘI JAKÉ PŘÍLEŽITOSTI
vodka	2-3cl	6	aperitiv, samostatně
koňak	5cl	18	ke kávě
likéry	2cl	8-10	ke kávě, samostatně
koktajl	3,6,10cl	5-12	aperitiv, samostatně
víno bílé	10cl	8-9	k jídlu, samostatně
víno červené	10cl	15-16	k jídlu, samostatně
vermuty	5cl	6-10	aperitiv
suchý sekt	10cl	6	k moučníku, samostatně
polosuchý sekt	10cl	7	k moučníku, samostatně
dezertní vína	5-10cl	10-12	k moučníku, po jídle
bowle	15cl	8-9	samostatně
pivo světlé	25-50cl	8-10	po předkrmu, k jídlu
pivo černé	25-50cl	10-12	k jídlu
minerálky	25-50cl	8-10	samostatně, k jídlu
limonády	25-50cl	9-10	samostatně, k jídlu

Nespokojíte-li se se šampaňským nebo několika lahvemi bílého, zkuste třeba SILVESTROVSKÝ NÁPOJ. Na jeho přípravu potřebujete kostky ledu,

4dl vychladlé silné černé kávy, 8cl koňaku, 4 lžičky šlehačky a 8cl šery, které vlijete do šejkru nebo ručního šlehače. Zlehka promícháte a přes sítko naléváte do vyšších sklenic. Svým hostům pak můžete podávat před ukončením silvestrovského hodování.

Přivítá-li nás 1. leden přívalem sněhu a ledového větru, který neodradí případné návštěvy toužící potřást si s námi na Nový rok pravicí, nabízíme vám další recept. Díky němu pak můžeme proměnit všechny přichozí z rampouchů ve známé nám osoby. A nepotřebujeme k tomu žádné kouzelné přísady kromě 3,5dl vody nebo slabého čaje, 100g cukru, 1 1/2 pomeranče, 1/2 citronu, 1 ks hřebíčku, kousek celé skořice, 1dl rumu a 2,5dl červeného vína.

Vodu nebo čaj 5 minut povaříme s cukrem, hřebíčkem, skořicí a citronovou a pomerančovou kůrou. Scedíme, přidáme víno a znovu povaříme, přidáme rum, šťávu z pomerančů a citronu a zamícháme. Podáváme v zahřátých sklenicích.

Poměr jednotlivých přísad v uvedených receptech je, pochopitelně, pouze orientační. Zvláště pokud jde o množství alkoholu. To závisí na tom, jak se cítíte pevní v kramflekách a hlavně - jak se cítit chcete po požití těchto nápojů.

A jedna otázka na samý konec.

Víte, proč se při přípitku cinká skleničkami?

Neboť jazyk má z vína nejvíce, oči se opřou do jiskřivého nápoje, nos vdechuje jeho vůni, prsty drží číši - a tak si cinkneme, aby si přišly na své i uši.

připravila LVo

Tak vidíte, už je tu zas ten pán
s trošičku nezvyklým jménem

SILVESTR

Přišel se s námi rozloučit jménem
Starého Roku, protože ten důstojný
kmet už vzhledem ke svému věku
opravdu sám nemůže. Rozverný pan
Silvestr to zvládne hravě za něj.
Zvláště pak, když pro něj připra-
víte hromadu chlebiček, pár lahví
dobrého vína, nějakou veselou
muziku a společnost, které žádná
legrace není cizí.

Taktně přehlédne nějaké to
společenské nedopatření, jako je
rozbitá sklenka, červené víno na
koberci nebo sardelové očko ve
výstřihu rozjařené sousedovy man-
želky. Přimhouří oko nad absencí
kaviáru, ústřic a oblíbeného
hostitelova bratránka - známého
baviče. Vždyť poslední den v roce
je dovoleno téměř vše, neboť se

loučíme s něčím, co sice odchází
do nenávratna, ale loučíme se ve-
sele a bez známek lítosti.

A navíc, přátelé, po tomto
rozloučení, to abychom z těch
oslav nevypadli, následuje vítání
Roku Nového, který je oproti své-
mu předchůdci mlád a silen, a
proto své narozeniny s námi oslaví
osobně a důkladně je bez ohledu na
svůj miminkovský věk zapíše
důkladným douškem šampaňského. A
pak prý, že mládeži nenaléváme...

Závazky a sliby do dalšího
roku si ovšem může dát každý v
kterémkoli věku, problém bývá
spíše s jejich plněním. To je ale
jiná otázka. Zatím se věnujme
večírku pořádanému na počest dvou
pánů, kteří se spolu potkají pouze
jedinkrát na zlomeček sekundy. Je
to Starý Rok 1992 a Nový Rok 1993.
Přejme si, aby ten druhý byl lepší
prvního. A také pro to vše
udělejme.

LVo

Inspiraci pro prosincové vánočně-silvestrovské číslo Občanského zpravodaje čerpala autorka z následujících materiálů

- J. Munzar Medardova kápě
- S. Binková J. Opatrný 77 zajímavostí z Mexika
- F. Kožík Svátky krásné hvězdy
- R. Murgová Hospodyňkám od A do Z

REDAKTOR LENKA VOMLELOVÁ
JARMILA JIRAVOVÁ
VYDÁVÁ OBECNÍ ÚŘAD VE BŘEHÁCH